

Maria VIANU

„Născută într-o lună de toamnă timpurie, septembrie, încerc cu disperare să opresc scăderea luminii, alerg după blândețea ultimelor raze de soare. Așa sunt eu cea născută în mijlocul orașului, București, când străzile erau liniștite, ocupate doar de vocile copiilor care le transformau în locuri de joacă. Copil evadam din casa de cărți în care locuiam pe stradă unde mă aștepta liota de copii. Anii treceau și iata-mă în pragul vieții. Mă vedeam pictoriță. Scurtă perioadă de cursuri de desen, frecventarea școlii de arte plastice. Fericire totală, pasiune dezlănțuită, viață consacrată integral picturii, expoziții, muzee, atelier. Si deodata firul se rupe, fug de aceasta fericire. O nouă alegere, arheologia.

Studii, specializare, istoria artei antice, . Parcurg toate treptele academice. O viața activă, consacrată cercetării. Pictura a rămas departe, într-un trecut la care mă uit cu recunoștință, dar fără frustrare. Mi se pare un capitol de tinerețe încheiat pentru totdeauna. Urmează rupturi în viața mea, rupturi declanșatoare de căutări. O nevoie absolută, imperioasă de-a exprima aceste căutări. Și nevoia de-a picta reapare. Culoare, lumina încerc să vă captez pe pânza mea. De la tablou la tablou mă apropii mai tare de lumină, până a deveni una cu ea la sfârșitul acestui drum."

(Maria Vianu)

Expoziție de pictură PEISAJE SUBIECTIVE

(Editura ARA, 2016)

Prezentarea albumului CALEA SPRE LUMINĂ

MARIA VIANU

Cu participarea:

Dr. Maria ALEXANDRESCU VIANU, Dr. Ion VIANU, Dr. Andrei PIPPIDI

(Membru corespondent al Academiei Române), **Daria GHIU** (critic de artă)

Ilustrația muzicală:

Ana BĂDICĂ și Marius BOLDEA

Coordonatorul proiectului: Aurora FABRITIUS

Joi

12.10.2017

h: 18,00

Expoziția va putea fi vizionată zilnic între orele 10.00 și 17.00 până în 24.10.2017.

Evenimentul va avea loc în limba română. Intrarea este liberă.

„Maria s-a înscris la Belle-Arte dar a dat înapoi în fața «artei angajate» realist socialiste, preferând să studieze istoria. Preocuparea ei pentru universul formelor frumoase a rămas însă vie; a consacrat o carieră de arheolog fecundă și plină de succese a studiului Artei grecești și romane, specialitate în care a devenit o autoritate internațională.

... În cu totul alte împrejurări decât la începuturi, reînnoind un mai vechi contract cu un destin, Maria Vianu a reluat uneltele plastice dând curs unei porniri vii cu un élan rămas întreg. De câțiva ani produce o operă folosind creionul în culori, uleiul pe pânză. Arta Mariei Vianu ar putea fi definită ca o armonioasă visare, punând în scenă lumina și elementele, stihiiile, natura, în aspectele lor nocturne sau aurorale. Este arta unui creator care și-a asumat contradicțiile, topindu-le într-un Sine îndeplinit. Din marea liniște interioară peste care furtunile au trecut vine farmecul inefabil al acestei creații care împlinește o existență.”

(Ion Vianu)

Din Blogul RankArt. Grand exposition en ligne. Artistes Peintres&Photographes selectăm câteva întrebări și răspunsuri din interviul acordat de Maria Vianu, în calitatea sa de artist plastic. Interviul a apărut în 2 August 2017.

RankArt: Care este punctul de plecare al unui tablou? Geneza unei opera (o schiță, o imagine, o întâmplare, imaginația pură, câte puțin din fiecare...) ?

Maria Vianu: Uneori o imagine, amintirea unui peisaj, dorința de a-mi crea o ambianță, credință.

RankArt: La care pictori de odinioară vă face plăcere să vă raportați de ce ?

Maria Vianu: La Monet pentru căutarea absolutului și la Van Gogh, pictorul care mă fascinează pentru neliniștea lui.

RankArt: Care este cea mai puternică amintire păstrată de la o expoziție a Dvs. și de ce?

Maria Vianu: Vernisajul expoziției mele din București, din 8 martie 2016 de la Palatul Șuțu, cea dintâi... lumea era acolo pentru a vedea tablourile mele.

RankArt: Din punct de vedere artistic există vreun vis care nu vi s-a împlinit?

Maria Vianu: Ce va urma să realizez... Îl rog pe Dumnezeu să-mi mai lase timp... mi-ar plăcea să prezint o expoziție la Paris.

„Este fiul criticului literar Tudor Vianu și al Elenei, născută Irimescu, fiica lui Ștefan Irimescu, medic, întemeietorul fiziologiei din România. În anul 1963 este numit preparator la *Clinica Universitară de Psihiatrie* din București. A emigrat în Elveția în anul 1977.

După Revoluția din 1989 s-a implicat foarte activ în denunțarea psihiatriei politice comuniste, a revenit în țara natală și a scris articole și comentarii cu conținut politic în revistele *22*, *Dilema Veche*, în ziarul *România liberă*, etc., publicând mai multe volume de proză sau eseistică.

Astfel, romanele *Caietele lui Ozias* și *Vasilii, foi volante* fac parte din trilogia neterminată *Arhiva Trădării și a Mâniei. Paramnezii*, un roman despre exil și reîntoarcerea în țara natală. *Necredinciosul*, roman inspirat de experiența medicală a autorului. *Blestem și Binecuvântare*, o culegere de eseuri despre problematica tatălui, Antigona, Sacher-Masoch, S. Freud. *Investigații mateine*, un eseu biografic și critic despre Mateiu Caragiale. În 2009 publică *Exerciții de sinceritate*, o relatare despre implicarea sa civică din anii '70. În 2010 publică un roman autobiografic, *Amor intellectualis*, desemnat drept *Cartea Anului 2010* de juriul revistei *România literară*; de asemenea a obținut premiul de excelență *Opera omnia* Radio România Cultural și, tot pentru *Amor Intellectualis*, premiul pentru memorialistică al revistei *Observator Cultural*, premiul special al Uniunii Scriitorilor pe anul 2010. Tot în anul 2010 apare traducerea spaniolă (Ioana Zlotescu) a romanului *Vasilii, foi volante*.”

(Ion Vianu)

„Maria Vianu, istoric al artei antice și arheolog, pătrunde, de data aceasta, atunci când pictează, într-un necunoscut al minții sale, un necunoscut pe care îl caută cu grijă, săpînd atent, eliminînd fiecare fir de praf, fiecare obstacol care ar putea ieși în cale. Alege vizibilul, pînza, hîrtia, pe care așază un spațiu imaginar, un spațiu ce încearcă să capteze soarele în el. Nu întâmplător, pentru Ion Vianu, fratele artistei, Maria realizează „o pictură a simbolurilor arhetipale, referință la psihologia analitică a lui C.G. Jung“. Pentru mine, cea care în acest mic text s-a decis să folosească persoana întîi singular, lucrările Mariei Vianu sînt picturi-haiku, forțate să interiorizeze natura, anotimpul, într-o stare.”

(Daria Ghiu, Maria Vianu, *Lumină în pinacotecă*, *Observatorul Cultural*, 2016)

